

նեացմէ հեռու ըլլայ պատանին, ընտանիք դեռ կը հսկեն անոր վրայ. նոյն իսկ զառաժմանցը ժամանակ՝ գթած աչքով մը կը նային, ու պատրաստ են՝ ցաւոցը մէջ մխիթարելու, վշտացը մէջ սփոփելու ու առած վերքերը բժշկելու:

Բենեկին վախնալու չէ այն պատանւոյն վրայ՝ որ ընտանեաց սէրը հաստատուն պահած է սրտին մէջ. այն սէրը խթան մըն է իրեն՝ այնպիսի բան մը չգործելու, որ կարենայ անոնց ամբընալուն և արտասուացը պատճառ ըլլալ: Վանի որ գերդաստանին մէջ է, ընտանիք անանկ պարտք մը կը դնեն վրան՝ որ իր անձին պատիւը պահէ. երբոր հեռանայ, կրնայ պատահիլ որ քիչ մը ատենուան համար զիրենք մոռնայ. սակայն հօրը մէկ բարեազիրը, կամ մօրը արտասուաց միայն յիշատակութիւնը՝ բաւական են նոյն իսկ գահավիժելուն ժամանակ զինքը բռնելու. և թէպէտ երկուքն ալ վախճանած ըլլան, բայց անոնց յիշատակը դեռ զօրա-

ւոր է. և ալ աւելի կը մեծարէ զիրենք՝ քանի որ կը մտածէ թէ անոնց խանդաղատական ներումը ընդունելու վիճակին մէջ չէ:

Ինտիր անձ մը կ'ըլլայ այն պատանին, որ ընտանեաց ոգին սրտին մէջ հաստատուն կը պահէ. այն երկիւղախառն մեծարանքը՝ հօրը նկատմամբ, և գորովը առ մայրն. երբոր երկուքն ալ հաւասարապէս կը մեծարէ, անոնց առաքինութեանցը վրայ կը սքանչանայ, պակասութեանցը՝ կամաւոր կոյր կ'ըլլայ, բարեացը՝ երախտագէտ, ու ցաւոցը՝ վշտակից: Եւս ամէն զգածմունքներէն՝ մէկ և ամբողջ զգացմունք մը կը ձևանայ, մեծարանաց զգածմունքը. այն առաքինութիւնը՝ որուն համար ըսած է Սեթէ՝ թէ “Ով որ իր պատանեկութեան ատեն չգիտեր թէ ինչ ըսել է զուրիշները մեծարելը, ծերութեանը ժամանակն ալ ուրիշներու մեծարանքը պիտի չընդունի”:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆՔ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

ԱՆՈՒՆ ՄԱՐԻԱՄՈՒ

Լըռիկ երբեմն ընդ զառ ի վերն անծանօթ
Պայր ամբարձեալ՝ Նազարեթի հարսն հիւսան.
Պայր անծանօթ բարեբաստիկ անդր ի շէն՝
Ուր յըղացաւ հինօրեայն:

Եւ ըզսիրոյն պաշտեալ ողջոյն՝ մեծարանօք
Եւսմ որ ըզնա տաղաւարէր յիւրն ի տուն,
Ըճէր գովէր ձայնիւ մեծաւ, թ' Ըգգը ամէն
Օյմ գոչեսցեն երանութիւն:

Բաբէ, զիարդ ծաղու թըւէր նա գուշակ
Յակընջաց լուր ամբարտաւան որերոյն.
Եւ զաղփաղփուն տըկար խորհուրդք են մարդկան,
Վանի վըրէպք յապառնեաց:

Լէք մեր տեսին , զիւրդ բանից քոյ պատկառ՝
Ըզգաց ամէն կացին սերունդք ւ՛ ապագայք .
Եւ որ սիրոյ պահեալ՝ սընաք ի վարժեար՝
Ըսքանչեւեաց եթերին ,

Տեսաք համբուն՝ որպէս պահեաց նա , Սարիամ ,
Ըջնախաձայն խոստման քոյին ըզընորհ .
Եւ ի սիրտ քոյ էարկ զայդ բան . ըսքանչեւի
Եւ մեզ անուն քոյ , Սարիամ :

Սայր Ըստուծոյ առ մեզ անուն քոյ հընչէ .
Ողջ լեր , բերկրեալդ . մահկանացուաց ի զարմէ
Չիք քան ըզքեզ ի բարձրութեան հաւասար ,
Կամ մերձաւոր քեզ պատուով :

Ողջ լեր , բերկրեալդ . ըզսիրալիր քոյդ անուն՝
Եւ անմարդի ժամանակաց կրկնեն ձայնք .
Ուսուցանէ ծընող որդւոյն սիրելոյ ,
Ընդրաձայնեն լերինք՝ ջուրք :

Ընդ ամենայն աշխարհ գովիս դու , Սարիամ .
Ոչ լոկ ի հին երկրի տաճարք ամբարձեալք ,
Եւլ եւ այն հող՝ զոր ած ի գիւտ Վենուացին՝
Ըզքոյ սեղանս յաճախէ :

Ընդըր քան զծով , ի դաշտավայրս խոպան՝
Ի քո պատիւ՝ չըքնաղ ծաղկանց փունջք քաղին .
Խուռն ընթանան ամենեքին յայն սեղանս՝
Ուր դու գովիս , Սարիամ :

Տիրուհի կոյս , ամենեւին սրբութիւն ,
Ընուամբք փառաց՝ յամէն շըրթանց մեծարեալ .
Եւ ժողովուրդք հըզօրացեալք եւ իշխողք՝
Ի քոյ խընամարդ պարծին :

Օքեզ մինչ ծագէ տիւ լի լուսոյն մերկանայ ,
Սինչ արեգակն ի հասարակ ժամանէ ,
Ըզքեզ պըղինձն յիւրն ի գանգիւն ողջունէ՝
Երկըրպագուս ածեալ բիւր :

Օքեզ զիշերոյ յերկիւղագինն ի խաւար
Կարդայ մանուկ . եւ նաւաստին ահաբեկ՝
Ի մըռնչել գոչել ալեացն ի ծովու՝
Ըք քեզ , Սարիամ , ահնարկէ :

Յարքունական քոյին ի գոգ եւ կրնոջ
Թափին զեղուն արհամարհեալ արտասուք .
Եւ ըզտազնապս անմահ հոգւոյն իւր սրփուէ
Վեզ առաջի օրհնելոյդ ,

Որ մըտադիւր լըսես ձայնի մաղթանաց՝
Ոչ ըստ ունկան յոր սովորեալն է աշխարհ ,
Ընկարեկիր՝ եղեալ ընդ ցաւսն խըտիր՝
Ընդ մեծատան ւաղքատին ,

Ո՛վ դու օրհնեալդ , որ զփորձ առեր արտասուաց ,
Եւ արտասուքդ չանկցին երբէք ի յուշոյ .
Թէպէտ բազում դարուց անցին պարագայք՝
Պէտ ըզնոսին մեք յիշեմք :

Պ՛ աշխարհ ամէն դեռ զարտասուսդ արտասուեմք .
Եւ բերկրալիւ քոյ խընդութեանց խընդակից
Երկիր համայն կայթիս հանէ ցընծութեան ,
Իբր ընդ նորոգ ինչ զիպուած :

Եսպէս ահա ոչ լոկ յերկինս՝ այլ յերկրի ,
Ո՞րն ըստուծոյ փառք անպատում կան մինան .
Օ՛ի հաճեցաւ Տէր յայդ գազաթն բարձրութեան .
Օ՛րիորդիկն ամբառնալ :

Ո՛վ դուք որդիք Խորայելի , ըզվերջին
Ընկեալք զանկումն . գէթ ի յերկայն ցաւմանէն
Հորեալք ի զեղջ . այսքան փառօք զոր պատուեմք՝
Չիցէ տոհմիդ ձեր սերունդ :

Ո՛չ ի Պաւթեան իցէ զարմէ . ո՛չ ըզնա
Հին գուշակաց ձերոց բարբառ ակնարկէ ,
Ըզկուսութիւն մինչ պատմեցին յաղթական
Բարապանաց զըթոխոց :

Հապա եւ դուք ընդ մեզ զանունն գովեցէք ,
Ողջունեցէք ըզնեղելոցն պաշտպան ,
Որ քան զարփին պայծառացեալ , ւահաւոր
Վան զմարտադիր ի դաշտի :

ՄԱՆՁՈՆԻ

